

som skulle understøttes, troer jeg ikke at have sagt Andet i Udvalget, end hvad jeg sagde her ved 1ste Behandling; jeg sagde i Udvalget, som jeg siger idag, at jeg ikke stiller det op som Betingelse, at der skal holdes en i det Enkelte gaaende Examen ved disse Skoler, men jeg stiller det ganske vist som en Betingelse, at der gives Leilighed for de Tilsynshavende, efter hvis Vidnesbyrd Ministeriet skal tage sin Beslutning, gennem Noget, som kan kaldes en Examen, dog ikke i det Enkelte gaaende, at forviise sig om, hvorledes den Underviisning, der gives, bærer Frugter. En Forbring om en i det Enkelte gaaende Examen stiller jeg paa ingen Maade og har ikke stillet den; om der fra en Amtsfoledirection eller et Skoleraad er stillet saadanne Betingelser, tør jeg hverken benægte eller bekræfte, men det er i ethvert Fald ikke foranlediget fra Ministeriets Side. — Endringsforslaget under Nr. 72 er kun en Rettelse, som Udvalget har tiltraadt. — Angaaende det Endringsforslag, der er opstillet af et Mindretal under Nr. 73, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg paa det Allerbestemteste maa modsætte mig, at der i Finansloven kommer en saadan Anmærkning ind, som foregriber en Beslutning, som skulde tages ved et særligt Lovforslag. Jeg skal iøvrigt lade denne Sag ligge, thi jeg troer, at den er saa fuldstændigt udbatteret, at det ikke er muligt for Noget at sige noget Nyt om den. — Det glæder mig, at det ærede Udvalg har tiltraadt det Forslag, som staaer paa Endringsforslagslisten under Nr. 74, og som gaaer ud paa, at en slesvigsk Rector, som nu er ansat ved en Skole i Kongeriget, ikke skal faae en mindre Indtægt end tidligere. — Den Bygningsconductor, som omhandles i Endringsforslaget under Nr. 75, skal jeg ikke holde paa. — Endringsforslaget under Nr. 76 er kun en Rettelse, som jeg altsaa tør haabe vedtagen. Det Samme gjælder om Endringsforslaget under Nr. 77.

Jeg troer hermed at være færdig med, hvad der ikke vedkommer Seminarierne. Den samme Bemærkning, som jeg gjorde med Hensyn til Metropolitanaskolen, gjælder selvfølgelig ogsaa ligeoverfor det Endringsforslag, der gaaer ud paa, at der skulde tilføies en Anmærkning om,

at der ikke maatte gives fast Ansættelse ved Jøenstrup og Hynghy Seminarier. Dette Forslag maa jeg paa det Allerbestemteste modsætte mig, og jeg vil søge at holde en saadan Anmærkning ude af Finansloven ved hvilket som helst constitutionelt Middel, der staaer til min Raadighed. — Forsaavidt et Endringsforslag, der er stillet under Nr. 42 — og der er nok et tilsvarende Endringsforslag under „Seminariefonden“ — gaaer ud paa at stryge 7,625 Rd., som Statskassen nu giver til Seminarierne, maa jeg ogsaa paa det Allerbestemteste modsætte mig det, idet jeg som Begrundelse heraf skal tillade mig at henvise til de Forhandlinger, der fandt Sted i 16de Session, hvor dette Spørgsmaal var under en meget vidtløftig Behandling, og hvor navnlig et æret Medlem for Kjøbenhavn, saavidt jeg husker, ved 3die Behandling, gav fuldstændige Oplysninger om, hvorledes Sammenhængen dermed var. Sagen er den, at disse 7,625 Rd., foruden et Beløb af 1,660 Rd., som var et Beløb, der blev givet til Fripladser ved Jøenstrup Seminarium, var en Afløsning af den Halvandenstillingsafgift af det tiendehende Hartkorn, som oprindeligt ved Skoleanordningen af 1814 var tillagt Skolevæsenet, men ved en kongelig Resolution af 1821 blev henlagt fra Skolevæsenet til Seminarierne, og endvidere bestod den af den Forhøielse af Gebyrer for Bevillinger, der udsærbigedes af det kongelige danske Cancelli, som ved den samme Resolution af 1821 var paalagt til Fordeel for Seminariefonden, og som senere, om jeg mindes ret, i 1824 blev forhøiet, saaledes at det blev 25 pCt. af Bevillingsgebyrerne. Det er disse Afgifter, med Hensyn til hvilke en Ompostering, en Afregning, der fandt Sted under Behandlingen af Finansloven for Finansaaaret 1858—59, blev vedtagen her i Thinget. Jeg kan altsaa ikke skjønne rettere, end at denne Sum hviler paa et fuldstændigt retligt Grundlag, og det forekommer mig, at det vilde være meget uheldigt, om man vilde stryge den. Jeg kunde forstaae, at ærede Medlemmer, naar de vilde have denne Afgift ud af Verden, sagde: De vedkommende Skattebydere, som svare 1½% Stillingsafgiften, kunne beholde den, vi have ikke længer nogen Brug for den, og ligeledes kunde de, der løse